

քեանց», Լ. Գ. Մինասան (էջ 170-184) եւ «Մագանդրամի եւ Գիլամի հայ համայնքները Սափաւեամ շրջանում» Զ. Գ. Հանանեան (էջ 199-218)։

Տարեգրքի վերջին մասում (էջ 241-260), բերուած են տարեգրքի Ա. եւ Բ. հատորների առթիւ՝ «Այգ», «Արմենիա», «Մասիս», «Յառաջ», «Հայրենիք», «Սիոն» եւ «Սփիւռք» օրաթերթերում ու պարբերականներում տպուած դրսևականները, դրի առնուած Արամ Հայկադի², Հրաչ Գալարենցի, Ժ. Միրիճեանի, Արմէն Տօնոյեանի, Լ. Գ. Մինասանի, Հայր Վահան Յովհաննէսեանի եւ ուրիշների կողմից։ Դրանց մէջ չի տպագրուել Երուանդ Ֆնտըճեանի դրածը, ձեռքի տակ այդ օրերին չունենալու պատճառով, որ տպուել է «Հայրենիք» օրաթերթում (24 փետր. 1977 թ.), «Բաֆի Օրացոյց եւ Տարեգրքեր» խորագրով։

Վերջում ունի բովանդակութեան ցանկը՝ 261-363։

Ինչպէս տեղում յիշեցինք, թէեւ Տարեգրքի 7-8 բաժնից տպագրուել է միայն երեք բաժինը, բայց այդուհանդերձ ունի անցեալ հատորների շուրջ վէսը, որ իր արժէքաւոր դրութիւնների տեսակէտից եւս մեծ հետաքրքրութիւն ունի։

Յուսանք որ կը դայ մի այլ տարեգիրք, ինչպէս որ յայտարարուած էր արդէն «Նայիրի» դրստան կողմից, շարունակելու համար կէս մնացած դործը, որով իրանահայութիւնն եւս կ'ունենայ իր տարեգիրքը, աւելի երկար տարիների համար եւ լինելով երրորդը (Առաջինը Հայկ Գարսագալի «Պարսկահայ Տարեցոյց» է, որ լոյս է տեսել 1927, 1929 եւ 1930 թուականներին, դարձեալ երեք տարի միայն), աւելի երկար կժանք կ'ունենայ։

Տարեգրքերն իրենց ունեցած բազմազան բովանդակութեան հետ, ունեն նաեւ ժամանակագրութիւն, մահագրութիւն եւ այլ օգտակար տեղեկութիւններ, նոյն տարւոյ ընթացքում եղած անց ու դարձերով, որի պատճառով էլ աւելի վնասուած ու սիրուած գրքեր են։

Լ. Գ. ՄԻՆԱՍՅԱՆ

2. Ինչպէս Արամ Հայկադը, այնպէս էլ դրողներից ոմանք, տարիներ առաջ կնքել են իրենց մահկանացուն։ Լ. Մ.